

jeg har modtaget det bestemte Indtryk af den hele Forhandling, at Udvalget ved den Naade, hvorpaa det udtalte sig, — om end maaskee uforfættigt — har bragt mig i en vanffelig Stillling. Derfor har jeg troet at burde rede mig ud af den ved at præcisere mit Tilfagn, og jeg troer, at, medens denne definitive Udtalelse ikke ganske har tilfredsstillet den ærede Ordfører, har jeg dog lovet Alt, hvad man kan og bør forlange, at et Medlem af Regjeringen skal love. Det synes, at jeg er kommen til at bringe det Udtryk, at der har vist sig Mangel paa god Villie; jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad der allerede er hørt af den høitærede Formand, da det ganske vist ikke har været min Mening at bruge dette Udtryk i den Betydning, som maaskee naturligt kan tillægges det; jeg har kun der ved villet sige, at jeg savnede den ventlige Smødekommen i Henseende til Officereskolen, som jeg tilstaaer, jeg er vant til at finde, og som jeg ogsaa troer, at der var Anledning til at vise ved denne Leilighed. Jeg har ikke været forberedt paa, at det skulde gjøres til et sa stort Punkt, som navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har gjort det til; men det er han jo noget tilbøjelig til, og det maa jeg jo finde mig i. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har omtalt den Ulykke, der skete i det Heegaardske Støberi, og har ligeledes paany omtalt den Ulykke, der er sket i Aalborg, idet nemlig en Kone blev dræbt ved et Vaadefald, der fandt Sted i Anledning af de militære Øvelser. Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem paa en Naade rettede til mig, oplyse, at, saavidt Undersøgelserne hidtil ere gaaede, har jeg ikke kunnet finde, at nogen Befalingsmand eller overhovedet nogen Embedsmand under Krigsministeriet kunne siges at være ansvarlig for disse Ulykker. Smidlertid fortsættes Undersøgelserne med Hensyn til Anledningen til, at der var nogen Ladning i den Granat, som sprang i Heegaards Støberi. Jeg har ikke beroliget mig ved, hvad der i saa Henseende foresaa, men fortsætter, som sagt, Undersøgelsen, der imidlertid maa gaae langt tilbage i Tiden og derfor ingenlunde er let. Det er vanffeligt

at komme til nogen bestemt Anskuelse i saa Henseende, og endnu vanffeligere vil det være at kunne gjøre noget Strafsansvar gjældende; men dersom det viser sig, at der virkelig paahviler Noget et Ansvar i den Henseende, vil det blive gjort gjældende. Det Samme gjælder om Ulykken i Aalborg. Jeg har efter en Opsordring, som i sin Tid blev stillet til mig af det samme ærede Medlem, meddeelt den høitærede Formand de Forhør, som i den Anledning ere blevne optagne, og som efter min Overbeviisning have givet et fuldstændigt tilfredsstillende Resultat. Skulde der fremkomme yderligere Oplysninger, vil Sagen blive optagen paany, og det er ikke min Mening paa nogen Naade at ville forhindre, at Ansvar bliver gjort gjældende, hvor der er Anledning dertil. — Jeg vil ikke paany gaae ind paa det Salg af Bøger, som der her har været Tale om, men jeg skal dog fastholde mit Standpunkt i den Henseende. Naar Officereskolen udgiver Bøger — og jeg troer virkelig, at det er meget hensigtsmæssigt, at den lader trykke de Forelæsninger, som holdes ved den, saa er det ogsaa ganske naturligt, at den ikke søger en Mellemhandler for at udbrede disse Bøger i Hæren. Det vilde, som det forekommer mig, være aldeles unødvendigt at søge en Mellemhandler og derved paadrage sig Forhandlingsomkostninger, og det er fuldstændig foreneligt med et videnskabeligt Instituts Character, at det selv sælger de Bøger, som det udgiver paa sit eget Forlag. Jeg kan gjerne indrømme, at Boghandlerindustrien er fuldkommen udviklet, men det har ikke Noget hermed at gjøre; thi naar et saadant videnskabeligt Institut selv lægger Bøger, er det ogsaa ganske naturligt, forekommer det mig, at det selv sælger dem. Mit Forslag under Nr. 57, som gaaer ud paa, at den indskrænkende Anmærkning om Dispositionen over Arealerne indenfor Demarcationslinien skulde udgaae, troer jeg endnu engang at burde komme tilbage til. Det har været hørt fra flere Sider, at der ikke i den Anmærkning laa nogen Dabel eller nogen Mistillid; men den ærede Ordfører har gjort en efter min Mening noget subtil Distinction, nemlig at man godt kunde finde en Ting urigtig uden derfor at føle sig kaldet til at dable